

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 63.799 van 7 januari 1997
in de zaak A. 70.404/X-6832.**

In zake :

XXXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van
Justitie,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 20 augustus 1996 namens
XXXX, beambte van de Nederlandse taalrol bij het Hof van Beroep te Antwerpen, werd
ingediend door zijn raadsman H. SEBREGHTS, advocaat te Antwerpen, om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Hoofdgriffier bij het Hof van Beroep te
Antwerpen waarbij verzoeker niet werd voorgedragen voor een vacante betrekking van klerk-
griffier, en van het koninklijk besluit van 15 juli 1996 waarbij Patrick HOFMANS tot klerk-
griffier bij het Hof van Beroep te Antwerpen wordt benoemd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur

F. GEENS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 oktober 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 november 1996;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. VERGAUWEN die, loco Advocaat H. SEBREGHTS verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. PEETERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur

F. GEENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Op 18 februari 1991 treedt verzoeker in dienst als beambte in contractueel verband bij de griffie van het Hof van Beroep te Antwerpen.

Bij ministerieel besluit van 24 december 1991 wordt hij voorlopig benoemd in dezelfde betrekking, benoeming die na een jaar definitief wordt.

1.2. In de loop van de maand oktober 1991 neemt verzoeker deel aan een examen van opsteller, maar hij slaagt er niet voor.

1.3. Tijdens de maand april 1993 neemt verzoeker deel aan een examen voor kandidaat-griffier waarvoor hij slaagt op 14 juni 1993.

1.4. In de loop van de maand september 1993 vat de hiërarchische overste van verzoeker een tuchtonderzoek aan tegen verzoeker op grond van de volgende feiten : 1° verzoeker heeft geen gevolg gegeven aan de opdracht een fiscaal dossier te kopiëren; 2° verzoeker houdt zich niet aan het verbod alcoholische dranken te gebruiken op de griffie; 3° verzoeker geeft buiten de diensturen fiscale adviezen;

1.5. Op 8 november 1993 wordt aan verzoeker de schriftelijke waarschuwing als tuchtsanctie opgelegd. Na deze tuchtsanctie blijven de problemen en incidenten met betrekking tot de wijze waarop verzoeker zijn dienst vervult voortduren.

1.6. Op 3 juni 1994 deelt de griffier-hoofd van dienst aan de Hoofdgriffier mede dat verzoeker zijn taken niet meer naar behoren uitvoerde. Bij brief van 3 juni 1994 wordt aan verzoeker medegedeeld dat hem een aantal nieuwe taken werden opgedragen en dat hij van een aantal andere taken wordt ontlast. Zo dient verzoeker niet meer in te staan voor de dienstverlening aan het publiek en de advocaten.

1.7. Op 7 juni 1994 deelt de Hoofdgriffier aan verzoeker mede dat hij heeft vastgesteld dat deze zich nog steeds met fiscale aangelegenheden bezighoudt en dat aan deze activiteit een einde moet worden gesteld.

1.8. Op 22 november 1994 brengt de griffier-hoofd van dienst de

Hoofdgriffier opnieuw op de hoogte van een reeks incidenten, waaronder een "hinderlijke" tussenkomst van verzoeker in een geding hangende voor het Hof van Beroep ingeleid door zijn moeder.

1.9. Bij brief van 22 november 1994 deelt de Hoofdgriffier aan de Procureur-generaal mede :

"Wat XXXX in het bijzonder betreft moet ik U melden dat deze persoon alles doet of niet doet wat maar enigszins mogelijk is om de goede werking van de griffie te storen. Ter staving van deze bewering kan ik U mededelen dat hij geen gezag aanvaardt, hij alles best weet, hij de hoofdgriffier en zijn griffier-hoofd van dienst de levieten leest en zegt hoe zij hun taken moeten uitvoeren, hij zijn schuld steeds in de schoenen van collega's schuift en hij misbruik maakt van zijn ambt om zijn persoonlijke belangen te behartigen.

Hij spreekt in naam van zijn collega's en werpt zich op als hun verdediger daar waar dezen hem uitstoten en schuwen als de pest.

Aan deze toestand dient een einde te worden gesteld. Ik durf te suggereren dat XXXX wordt overgeplaatst naar een andere griffie, ofwel dient, bij weigering, de zwaarste tuchtmaatregel te worden genomen.

Dit personeelslid stoort niet enkel de goede werking van de griffie maar is tot alles in staat".

1.10. Bij brief van 20 december 1994 licht de Procureur-generaal de Minister van Justitie in over deze feiten. Hij deelt mede dat verzoeker dient te worden overgeplaatst naar een andere griffie of bij tuchtmaatregel dient te worden ontslagen. De Procureur-generaal maakt melding van volgende feiten :

"- de opdringerige tussenkomsten van verzoeker in de behandeling van een geschil hangende voor het Hof van Beroep ingeleid door zijn moeder. Verzoeker had bij de Procureur-generaal aangedrongen op een tussenkomst in het geding en ondernam pogingen om ontvangen te worden door de eerste advocaat-generaal;

- tekortkomingen bij het uitvoeren van taken op de griffie;
- de activiteiten van verzoeker als fiscaal-raadgever buiten zijn dienst op de griffie;
- er werd lastens verzoeker een strafdossier geopend betreffende de beledigende inmenging door middel van drukwerken in de kandidatenlijst van een politieke partij ter gelegenheid van de laatste gemeenteraadsverkiezingen te Grobbendonk;
- er werd tegen verzoeker klacht ingediend wegens bepaalde gedragingen in een vakbond (niet teruggeven van P.C.'s)".

1.11. Op 16 januari 1995 beslist de Minister van Justitie dat verzoeker zal worden gehoord.

1.12. Ondertussen wordt in de maand december 1994 de vacature van twee betrekkingen van klerk-griffier bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 28 december 1994. Verzoeker dient zijn kandidatuur in op 30 december 1994.

1.13. Op 6 maart 1995 beslist de Hoofdgriffier, hiërarchische overste van verzoeker, hem over te plaatsen van de griffie naar de bibliotheek van het Hof van Beroep te Antwerpen vanaf 7 maart 1995.

1.14. Tegen deze beslissing heeft verzoeker op 5 mei 1995 een

annulatieberoep ingesteld en heeft hij eveneens de schorsing van tenuitvoerlegging ervan gevorderd (zaak G/A. 63.586/X-5197). De vordering tot schorsing is verworpen door het arrest nr. 55.981, van 23 oktober 1995.

1.15. Bij schrijven van 12 januari 1995 wordt de kandidatuur aan verzoeker teruggestuurd, omdat er verkeerdelijk van werd uitgegaan dat verzoeker nog niet geslaagd was voor het examen van klerk-griffier.

1.16. Op vraag van verzoeker, meldt een senator op 31 januari 1995 deze vergissing aan de Minister van Justitie en wordt het dossier van verzoeker terug ingediend.

1.17. Op 8 februari 1995 antwoordt de Minister van Justitie dat de verdiensten en titels van verzoeker met bijzondere aandacht zullen worden overwogen, wanneer die benoeming zal worden voorgedragen.

1.18. In een brief van 14 februari 1995 laat de Hoofdgriffier aan verzoeker onder meer weten dat de voordrachten "soeverein" gebeuren krachtens artikel 262 van het Gerechtelijk Wetboek.

1.19. In zijn brief van 1 maart 1995 deelt de Hoofdgriffier aan verzoeker het volgende mede :

"In aansluiting op mijn schrijven van 14 februari 1995 heb ik de eer U mede te delen dat ik, na vergelijking van de titels en verdiensten van de diverse kandidaten U niet heb voorgedragen voor één van de vacatures van klerk-griffier".

1.20. Op 1 maart 1995 draagt de Hoofdgriffier R. GOETHALS voor als eerste kandidaat voor de eerste vacature en M. JANSSENS als tweede kandidaat. De Eerste Voorzitter van het Hof van Beroep te Antwerpen draagt eveneens R. GOETHALS en M. JANSSENS voor.

Voor de tweede vacature draagt de Hoofdgriffier
M. LANGENS voor als eerste kandidaat en K. WUYTS als tweede kandidaat.

1.21. Bij koninklijk besluit van 17 maart 1995 worden
R. GOETHALS en M. LANGENS benoemd tot klerk-griffier.

1.22. Die benoemingen en de weigering van de Hoofdgriffier bij
het Hof van Beroep te Antwerpen om verzoeker voor te dragen bestrijdt verzoeker met een
annulatieberoep. Hij heeft ook een vordering tot schorsing ingeleid (zaak nr. G/A. 63.884/X-
5260), die is afgewezen door het arrest nr. 56.178, van 9 november 1995.

1.23. Op 8 maart 1995 wordt door de bibliothecaris een verslag
opgesteld over de prestaties van verzoeker. Er wordt vermeld dat hij op 8 maart 1995 zijn dienst
heeft verlaten. Op diezelfde datum meldt de Hoofdgriffier deze ongewettigde afwezigheid aan de
Procureur-generaal. De verwerende partij wordt hiervan eveneens op de hoogte gebracht.

1.24. Op 4 januari 1996 verschijnt in het Belgisch Staatsblad een
bericht waarbij een betrekking van klerk-griffier vacant wordt verklaard, waarvoor verzoeker
zich kandidaat stelt bij aangetekend schrijven van 12 januari 1996.

1.25. Op 13 maart 1996 draagt de Hoofdgriffier G. VELTMANS
voor voor deze betrekking.

1.26. Bij brief van 13 maart 1996 deelt de Hoofdgriffier aan
verzoeker mede dat hij niet wordt voorgedragen voor de benoeming tot klerk-griffier.

Als bijlage bij deze brief wordt het volgende advies van de
Hoofdgriffier gevoegd :

"Betrokkene voldoet aan de wettelijke benoemingsvoorwaarden.
Betrokkene heeft een verhaal bij de Raad van State ingediend tegen
twee vorige benoemingen tot kerk-griffier. Er is nog geen uitspraak ten
gronde gedaan. De vraag tot schorsing van deze benoemingen werd

afgewezen.

Gelet op de aard van de geleverde dienstprestaties komt hij niet in aanmerking voor een voordracht. Hij werd reeds schriftelijk gewaarschuwd op 8 november 1993.

Er is thans een vraag tot ontzetting uit het ambt hangende bij de Minister van Justitie".

1.27. Bij koninklijk besluit van 30 mei 1996 wordt G. VELTMANS benoemd tot klerk-griffier.

1.28. In verband met deze benoeming heeft verzoeker eveneens een annulatieberoep ingediend en de schorsing ervan gevorderd (zaak G/A. 70.386/X-6829).

1.29. Op 3 april 1996 verschijnt het bericht in het Belgisch Staatsblad dat een betrekking van klerk-griffier vacant wordt verklaard, waarop verzoeker zich opnieuw kandidaat stelt bij aangetekende brief van 23 april 1996.

1.30. Op 18 juni 1996 draagt de Hoofdgriffier P. HOFMANS voor als kandidaat voor deze betrekking.

1.31. Bij brief van 24 juni 1996 deelt de Hoofdgriffier verzoeker mede dat hij niet wordt voorgedragen voor een benoeming tot klerk-griffier.

Als bijlage bij deze brief wordt het volgende advies van de Hoofdgriffier gevoegd :

"(...)

Betrokkene voldoet aan der wettelijke benoemingsvoorwaarden.

Betrokkene heeft een verhaal bij de Raad van State ingediend tegen twee vorige benoemingen tot klerk-griffier (Goethals en Langens). Er is tot op heden nog geen uitspraak ten gronde gedaan. De vraag tot schorsing van deze benoemingen werd afgewezen.

De eerst voorgedragen kandidaat is opsteller en bezit een hogere dienstanciënniteit dan betrokkene. XXXX is beambte en niet geslaagd in het examen van opsteller.

De titels van de twee voorgedragen kandidaat zijn van een hoger niveau dan deze van XXXX.

Een benoeming tot klerk-griffier betekent dat men bekwaam wordt geacht zijn persoonlijke verantwoordelijkheid op te nemen en akten van griffier op te stellen en processtukken te handtekenen.

Gelet op de dienstprestaties en ingesteldheid van betrokkene lijkt het mij thans niet verantwoord aan XXXX' de handtekening' te verlenen. Op geen enkel domein van de griffiemateries is hij voldoende onderlegd om verantwoordelijkheid op te nemen.

Zoals ik reeds in mijn voorgaand advies van 13 maart 1996 vermeldde werd betrokkene reeds schriftelijk gewaarschuwd op 8 november 1993 en is thans een vraag tot ontzetting uit het ambt door de heer procureur-generaal ingediend bij de heer Minister van Justitie".

1.32. Bij koninklijk besluit van 15 juli 1996 wordt P. HOFMANS benoemd tot klerk-griffier.

1.33. Het besluit, waarvan de schorsing wordt gevorderd is bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 27 juli 1996.

2. Over de samenvoeging met een andere zaak.

2.1. Overwegende dat verzoeker de samenvoeging uit hoofde van verknochtheid vraagt van deze zaak met de zaak waarin hij de schorsing en de vernietiging van de benoeming van G. VELTMANS tot klerk-griffier bij het Hof van Beroep te Antwerpen bij koninklijk besluit van 30 mei 1996 vordert (A. 70.386/X-6829);

2.2. Overwegende dat in de regel de samenvoeging in schorsingszaken uitzonderlijk is, ook al zouden zij enige verknochtheid kunnen vertonen;

2.3. Overwegende dat de samenvoeging de afwikkeling van de kort geding-schorsingsprocedure kan vertragen, te meer daar er andere belanghebbenden - eventuele tussenkomenende partijen- betrokken kunnen zijn in de beide zaken; dat de vraag tot samenvoeging dan ook wordt afgewezen;

3. Over de ontvankelijkheid van de vorderingen.

3.1. Overwegende dat de verwerende partij de niet-ontvankelijkheid van de vordering aanvoert ervan uitgaande dat de Hoofdgriffier verzoeker niet heeft voorgedragen voor de betrekking van klerk-griffier, waarbij de Hoofdgriffier een soevereine bevoegdheid uitoefent;

3.2. Overwegende dat over de opgeworpen excepties slechts uitspraak moet worden gedaan indien blijkt dat aan de schorsingsvoorwaarden, vervat in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan, hetgeen ten dezen niet het geval is;

4. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen hem berokkent als volgt omschrijft :

" ...

Het nadeel dat verzoekende partij lijdt ingevolge de bestreden beslissing is meervoudig. Vooreerst is er een moreel nadeel, verder is er het nadeel dat erin bestaat dat verzoeker de mogelijkheid ontzegd wordt in een nieuwe functie benoemd te worden en aldaar nuttig en verrijkend werk te verrichten, met het oog op een latere bevordering tot griffier.

Wat het moreel nadeel betreft, is het duidelijk dat de capaciteiten, titels en verdiensten van verzoekende partij op een negatieve manier beoordeeld werden, gezien zowel bij voordracht als bij benoeming aan anderen de voorkeur werd gegeven. Dat in concreto iemand die niet eens

voldoet aan de wettelijke vereiste benoemingsvoorwaarden voorgedragen en benoemd werd, terwijl verzoeker reeds jaren ervaring heeft en voldoet aan de voorwaarden, komt extra hard aan. Verzoeker voelt zich op bijzonder slinkse wijze onrecht aangedaan.

Het kan ook niet ontkend worden dat verzoeker in zijn streven om het hem aangedane onrecht te bestrijden er niet bepaald 'geliefder' op geworden is. Zijn vroegere collega's uit vakbondskringen, waarmee hij samenwerkte in zijn woonplaats Bouwel, zijn bijzonder furieus omwille van het feit dat twee leden van de vakorganisatie zijn doorverwezen naar de Correctionele Rechtbank te Turnhout. Met hatelijke opmerkingen zoals 'we zullen u wel krijgen op het Hof van Beroep' en dat 'hij blij mocht zijn dat hij vast benoemd was, anders had hij al lang op straat gestaan' wordt verzoeker regelmatig geconfronteerd. Dat ook zijn populariteit gedaald is ten aanzien van sommige collega's op het Hof van Beroep behoeft weinig betoog, aangezien verzoeker hun benoemingen aanvecht.

In het arrest Capiau, dat een bijzondere gelijkenis heeft met onderhavig dossier, wordt het moreel nadeel wel degelijk aanvaard :

'De commandant van de rijkswacht is onvoldoende zorgvuldig opgetreden bij het nemen van de beslissing waarbij aan verzoeker een mutatie bij administratieve maatregel wordt opgelegd, wanneer hij zich, enerzijds, eenzijdig gesteund heeft op gegevens, feiten en verklaringen waarvan de bewijskracht ofwel onbestaande, ofwel dubieus, ofwel niet geheel overtuigend was, terwijl hij, anderzijds, helemaal geen rekening heeft gehouden met hetgeen verzoeker ten zijnen gunste aanbracht in zijn verweerschrift en de eraan toegevoegde bijlagen.

(...)

In casu staat er echter meer op het spel dan een 'moreel' nadeel aangezien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat verzoeker gemuteerd wordt en het, gelet op de reeds doorgevoerde mutatie, aannemelijk is dat hij, zowel binnen de rijkswacht als in zijn omgeving het voorwerp is van verdachtmaking, afkeuring en zelfs minachting. Dit zijn zaken die door een annulatiearrest niet zo maar ongedaan kunnen worden gemaakt. Bijgevolg is het twijfelachtig of een annulatiearrest verzoeker op dit vlak genoegdoening kan verschaffen. Zulks volstaat om het door verzoeker ingeroepen nadeel als ernstig en tevens moeilijk te herstellen nadeel te beschouwen. (R.v.St., CAPIAU, nr. 43.733, 6 juli 1993)'.

Het tweede aspect van het nadeel betreft het niet benoemd worden voor de vacante functie en het niet kunnen opdoen van nuttige ervaring in de functie van klerk-griffier terwijl diegenen die benoemd zijn, wel deze ervaring kunnen opdoen. Op deze manier krijgt de thans benoemde de kans op latere benoemingen en krijgt zij nu ook nog een voorsprong

ten opzichte van verzoeker, gezien zij nuttige ervaring opdoet in de functie van klerk-griffier. Deze ervaring kan zij, na vernietiging van haar benoeming, bij een nieuwe vacantverklaring van dezelfde functies, als extra referentie voorleggen. Door de (onwettige) benoeming wordt verzoeker qua nuttige ervaring achtergesteld ten opzichte van zijn tegenkandidaten en krijgt hij niet de gelegenheid nuttige diensttijd als klerk-griffier te vervullen. Nochtans is dergelijke diensttijd essentieel voor een bevordering tot griffier bij het Hof van Beroep, zoals blijkt uit de adviezen van de Hoofdgriffier en de Eerste Voorzitter.

Voor zover men nog bereid zou zijn verzoeker een eerlijke kans te bieden door te groeien in het griffiewerk, zal men dit zeker niet meer doen wanneer hij minder ervaring kan voorleggen dan zijn tegenkandidaten. Ervaring is een essentieel bestanddeel van de beoordeling van een beambte. Gebrek aan ervaring betekent automatisch een minder goede beoordeling in vergelijking met iemand met dezelfde capaciteiten, doch met ervaring. Het blijkt reeds uit het advies n.a.v. de derde benoeming (stuk 39) dat de Hoofdgriffier van oordeel is dat verzoeker geen nuttige dienstervaring kan voorleggen, hoewel hij nochtans door de Hoofdgriffier zelf werd overgeplaatst naar de bibliotheek.

Op dergelijke manier wordt het voor verzoeker haast onmogelijk door te groeien in het griffiewerk. Ieder toekomstperspectief wordt hem aldus ontnomen, een nadeel dat uiteraard ook op zijn beurt een moreel aspect heeft.

De niet-benoeming van verzoeker hypotheceert zijn professionele toekomst in ernstige mate. Voor sommige bevorderingen is immers vereist dat men gedurende enkele jaren de graad van klerk-griffier bezit. Zonder van een te grote ambitie te willen getuigen is dit bijvoorbeeld het geval voor Hoofdgriffier bij een Rechtbank van Eerste Aanleg (artikel 264 van het Gerechtelijk Wetboek).

Meer concreet op de situatie van verzoeker toegespitst, dient men minstens vijf jaar het ambt van klerk-griffier te hebben uitgeoefend vooraleer men tot griffier bij het Hof van Beroep kan bevorderd worden, (artikel 267, § 1 van het Gerechtelijk Wetboek). Er weze aangestipt dat dergelijke benoeming vanzelfsprekend geen zekerheid is, doch verzoeker krijgt door de bestreden beslissingen niet eens de gelegenheid de nodige ervaring op te doen om hiervoor in aanmerking te komen. Hij verliest in ieder geval de kans op dergelijke bevordering.

Het moge duidelijk zijn dat het nadeel dat verzoeker lijdt, zowel in zijn moreel aspect als op professioneel gebied, bijzonder ernstig is. De genomen maatregel hypotheceert zowel de persoonlijkheid als de professionele toekomstmogelijkheden van verzoeker in zeer ernstige mate.

Hoewel voor de Raad van State een financieel nadeel in de regel niet geldt als een ernstig nadeel wenst verzoeker nog wel het volgende op te merken : het kan niet ontkend worden dat de Hoofdgriffier ten aanzien

van verzoeker elke kans aangrijpt om zijn bevorderingen en benoemingen onmogelijk te maken door hem telkens opnieuw te weigeren voor een voordracht en door hem zelfs over te plaatsen naar een functie waarbij hij de voor een benoeming noodzakelijke ervaring niet meer kan verwerven. De Hoofdgriffier treft verzoeker hierdoor niet alleen moreel en professioneel, maar zeer zeker ook financieel. De zware financiële lasten verbonden aan de verschillende procedures voor de Raad van State behoren niet tot de blijvende mogelijkheden van een beambte, wiens belastbaar inkomen voor het aanslagjaar 1995 slechts 401.577,- frank bedroeg. Als deze handelwijze aanhoudt, dan wordt verzoeker gedwongen om ontslag te nemen, ofwel is deze praktijk er minstens op gericht op termijn elke nieuwe procedure bij elke nieuwe weigering tot voordracht en benoeming onmogelijk te maken.

Het door verzoeker geleden nadeel is dan ook zonder meer ernstig.

VII.2.2. Een moeilijk te herstellen nadeel :

Een vernietiging alleen zal het morele nadeel niet kunnen herstellen dat verzoeker thans dagelijks lijdt. Het morele nadeel dat verzoeker nu lijdt, dient ook nu hersteld te worden. Een vernietiging binnen enkele jaren heeft niet hetzelfde psychologisch effect als een schorsing nu. Binnen enkele jaren is het morele nadeel wellicht al wat 'gesleten', maar het nadeel dat verzoeker nu lijdt, zal dan geleden zijn en niet meer kunnen hersteld worden.

Evenmin zal een vernietiging verzoeker terug in de professionele positie plaatsen waarin hij zich zou bevinden indien de bestreden beslissing niet was genomen. Het ontberen van een jarenlange nuttige ervaring wordt door een vernietiging alleen immers niet ongedaan gemaakt. Daarmee heeft hij de ervaring nog niet. Het gebrek aan ervaring maakt een benoeming tot griffier onmogelijk. Zelfs indien een vernietiging wordt uitgesproken, zal hij gedurende jaren in de onmogelijkheid geweest zijn de nodige ervaring op te doen.

Evenmin zal een vernietiging alleen, zonder schorsing, kunnen beletten dat de toekomstige tegenkandidaten voor een benoeming in de graad klerk-griffier, hun ervaring in de te begeven functie kunnen voorleggen als element om voor verzoeker gerangschikt te worden.

Zolang de benoeming niet geschorst is, doen de benoemden ervaring op in de functie van klerk-griffier, terwijl verzoeker deze ervaring niet kan opdoen (zeker niet nu hij in de bibliotheek tewerkgesteld is). Op deze wijze bouwen de thans benoemden een professionele voorsprong op verzoeker uit, die door een vernietiging alleen niet kan hersteld worden.

Evenmin zal het voor verzoeker in geval van vernietiging retro-actief mogelijk worden rechtmatige aanspraken te kunnen laten gelden op bevorderingen, die hij in tussentijd moest laten voorbijgaan wegens een gebrek aan ervaring als klerk-griffier. Enkel een schorsing kan ervoor zorgen dat de benoemden geen onoverkomelijke voorsprong op verzoeker behalen door de voor de vacante functie relevante ervaring op

te doen.

Het nadeel dat verzoeker lijdt zal niet te herstellen zijn, indien enkel een vernietiging van de betrokken maatregel uitgesproken zou worden. Door vernietiging bekomt verzoeker, zelfs in geval van regelmatige voordracht en benoeming in de graad van klerk-griffier, nog niet de jaren anciënniteit, die nodig zijn om kans te kunnen maken op een volgende graadverhoging (cfr. het hoger aangehaalde voorbeeld van een bevordering tot griffier bij het Hof van Beroep en tot Hoofdgriffier bij een Rechtbank van Eerste Aanleg).

Verzoeker verwijst in dit verband naar een uiterst treffende uitspraak van Uw Raad :

'(...)

Het besluit heeft tot gevolg dat de benoemde inderdaad effectief ervaring opdoet als adjunct-directeur, mogelijkheid waarvan verzoeker uitgesloten is. Het is niet denkbeeldig dat de benoemende overheid, na een eventuele vernietiging, bij een nieuwe vergelijking van de titels en verdiensten van de onderscheiden kandidaten, rekening houdt, al ware het inderdaad maar de facto, met de ervaring die de momenteel benoemde kandidaat opdoet. Deze vaststelling volstaat om te besluiten dat aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan. (R.v.St., VAN DEN BROECK, nr. 50.169, 14 november 1994)'.

De Raad van State heeft trouwens reeds aangenomen dat een ambtenaar (in casu ging het om een griffier), wiens benoeming later vernietigd werd, niet als een griffier kan aangezien worden voor de periode waarvoor die terugwerking geldt, maar dat hij niettemin effectief die functie uitgeoefend heeft en kan deze periode door de beoordelende en benoemende overheden in aanmerking genomen worden om de kandidatuur van deze personen te beoordelen (R.v.St., DE BRABANTER, nr. 20.471, 25 juni 1980).

Zulks is voor verzoeker eens te meer een ernstig nadeel, dat moeilijk kan hersteld worden aangezien hij ten onrechte niet voorgedragen werd, hoewel hij normalerwijze wel in aanmerking komt voor een voordracht en benoeming. Hij zal m.a.w. door een loutere vernietiging achtergesteld worden op andere kandidaten die in de toekomst kandideren voor een vacante betrekking van bijvoorbeeld griffier.

Verzoeker heeft derhalve duidelijk aangetoond dat het ernstige nadeel voor hem moeilijk te herstellen zal zijn";

4.2.1. Overwegende, wat het ingeroepen moreel nadeel betreft, dat verzoeker niet aantoont dat zijn niet-voordracht en zijn niet-benoeming hem in zijn omgeving tot voorwerp van verdachtmaking of afkeuring maken; dat weliswaar aanvaard kan worden dat

verzoeker, precies ten gevolge van zijn niet-voordracht en zijn niet-benoeming, momenteel teleurgesteld is in zijn verwachtingen; dat indien hij deze teleurstelling ervaart als een "moreel" nadeel, de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen hem geen stap verder brengt, in de zin dat hij nog steeds niet voorgedragen en niet benoemd zal zijn en derhalve logischerwijze teleurgesteld zal blijven; dat ook de omstandigheid dat hij niet "geliefder" is geworden bij zijn collega's door het instellen van meerdere annulatieberoepen met betrekking tot de benoeming van collega's niet als een moreel nadeel kan bestempeld worden, gelet op de feitelijke omstandigheid waarin die zijn gebeurd; dat hic et nunc niet uitgemaakt is dat de benoemde niet aan de wettelijke voorwaarden voldeed om benoemd te worden;

4.2.2. Overwegende, wat het door verzoeker ingeroepen "ontberen van een jarenlange nuttige ervaring" betreft, dat geen enkel gegeven erop wijst en verzoeker ook niet in het minst aannemelijk maakt dat, indien de bestreden beslissingen later vernietigd worden, de benoemende overheid bij het overdoen van de benoemingsprocedure met de ten onrechte opgedane ervaring door de benoemde klerk-griffier P. HOFMANS rekening zal houden; dat verzoeker trouwens momenteel ook ervaring opdoet, weliswaar niet als klerk-griffier, maar als beambte bij de griffie van het Hof van Beroep, zodat niet duidelijk is en verzoeker ook niet duidelijk maakt of, op het vlak van de ervaring, de verhouding tussen verzoeker en de benoemde P. HOFMANS momenteel dusdanig in het nadeel van verzoeker is, met een "moeilijk te herstellen ernstig nadeel" tot gevolg; dat, waar verzoeker het gebrek aan ervaring als klerk-griffier plaatst in het perspectief van zijn latere bevorderingen tot griffier bij het Hof van Beroep en Hoofdgriffier bij een Rechtbank van Eerste Aanleg, gesteld moet worden dat deze bevorderingen ten minste hypothetisch zijn;

4.2.3. Overwegende, wat het financieel nadeel betreft, namelijk de zware financiële lasten verbonden aan de verschillende procedures die verzoeker telkens dient te voeren bij de Raad van State, dat deze enerzijds niet ernstig zijn en ook niet moeilijk te herstellen, anderzijds niet inherent aan de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen als dusdanig; dat immers de kosten van een geding vierduizend Belgische frank bedragen in het kader van een annulatieberoep waarin geen expertise wordt bevolen, kosten die trouwens verhaald kunnen worden in geval van vernietiging en een verzoeker persoonlijk kan optreden voor de Raad van State;

4.2.4. Overwegende dat uit het voorgaande blijkt dat niet voldaan is aan de tweede, cumulatieve voorwaarde vervat in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven januari 1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de H. G. BAETEMAN, eerste voorzitter van de Raad van State,

Mevr.
de H.
Mevr.

M. VRINTS,
A. BEIRLAEN,
S. DOMS,

kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.